

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 45 0 P 033811 17 Rev
Sarajevo, 26.10.2017. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Blagojević Radenka, kao predsjednika vijeća, Šabić Mustafe i Dević Mirjane, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice S.DŽ. iz S., ulica ..., protiv tužene H.A. iz S., sudija Općinskog suda u S., ulica ..., radi utvrđenja i naknade štete v.p.s. 6.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužiteljice protiv rješenja Kantonalnog suda u Goraždu broj: 45 0 P 033811 17 Gž od 26.01.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 26.10.2017. godine donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Revizija se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjem Općinskog suda u Goraždu broj: 45 0 P 033811 16 P od 23.12.2016. godine tužba tužiteljice je odbačena kao nedopuštena.

Drugostepenim rješenjem Kantonalnog suda u Goraždu broj: 45 0 P 033811 17 Gž od 26.01.2017. godine žalba tužiteljice je odbijena kao neosnovana i prvostepeno rješenje potvrđeno.

Protiv drugostepenog rješenja, u blagovremenom roku, reviziju je izjavila tužiteljica, sa prijedlogom da se ista uvaži.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Ispitujući pobijanu odluku u smislu člana 241. stav 1. i 254. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine F BiH" broj. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15, u daljem tekstu ZPP), ovaj sud je odlučio:

Revizija nije osnovana.

U reviziji se izričito ne navodi konkretno koje odredbe ZPP je drugostepeni sud povrijedio niti se to iz sadržaja posredno može utvrditi, pa je ovaj sud zakonitost pobijanog rješenja ispitao u smislu člana 241., u vezi sa članom 254. stav 4. ZPP.

Iz stanja prvostepenog spisa proizilazi da je tužiteljica podnesenom tužbom od ... godine tražila da se utvrdi da joj je tužena uskratila pravo na žalbu u predmetu tog suda broj: ..., da ju je oklevetala u predmetu broj: ... i diskriminirala u predmetu broj: ..., te da joj zbog navedenog isplati paušalni iznos od 6.000,00 KM, na ime štete, uz naknadu troškova postupka prema odluci suda.

U tužbi navodi da je tužena, kao sudija Općinskog suda u S., u navedenim predmetima postupila nezakonito, donoseći nezakonite odluke, te traži da se to utvrdi i tužena joj nadoknadi štetu.

Općinski sud u Sarajevu je po prijemu navedene tužbe pismenim podneskom broj: 65 0 P 604484 16 P od 19.10. 2016. godine predložio Vrhovnom sudu F BiH da se za odlučivanje u ovom predmetu odredi drugi stvarno nadležni sud u drugom kantonu, iz razloga što je tužena sudija tog suda.

Vrhovni sud F BiH je dana 03.11.2016. godine donio rješenje broj: 65 0 P 604484 16 R te odlučio da se za suđenje u predmetnoj stvari odredi Općinski sud u Goraždu.

Općinski sud u Goraždu je u fazi prethodnog ispitivanja tužbe zaključio da je takva tužba nedopuštena, pa je istu odbacio, pozivom na odredbe člana 67. stav 1. tačka 7. ZPP, sa obrazloženjem da je odredbom člana IVc. 5. stav 2. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine isključena svaka odgovornost sudije (krivična i građanska), za bilo koju radnju učinjenu i preduzetu u vršenju sudijske funkcije (imunitet sudije).

Drugostepeni sud, odlučujući o žalbi tužiteljice, prihvata kao pravilno ovakvo pravno stanovište prvostepenog suda, takođe, smatrajući da je Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine (član IV c, 5. stav 2.) određeno da sudije sudova Federacije neće biti krivično gonjeni niti odgovorni u građanskom postupku za bilo koju radnju učinjenu u vršenju svoje funkcije, izražavajući na taj način princip imuniteta sudija. Nadalje, taj sud se u obrazloženju pobijanog rješenja pozvao i na Evropski zakon o sudijama iz 1998. godine, koji u članu 5. tačka 1. sadrži pravilo o građanskopravnom imunitetu sudije i nemogućnosti njegove deliktne odgovornosti zbog greške u suđenju, uz mogućnost regresa države od sudije u tačno određenim slučajevima.

Iz svih navedenih razloga žalbu tužiteljice odbija i potvrđuje prvostepeno rješenje.

Po ocjeni ovog suda takva odluka drugostepenog suda je zakonita i pravilna i podnesenom revizijom tužiteljice njena zakonitost nije dovedena u sumnju.

Naime, tužiteljica u podnesenoj reviziji, konkretno ne ukazuje koje je eventualno pogreške učinio drugostepeni sud u žalbenom postupku, pa da bi pobijana odluka bila nezakonita, nego istrajava na tvrdnji da sudije, pa dakle ni tužena, ne uživaju imunitet u krivičnim i građanskim stvarima.

Odredbom člana IV c, 5. stav 2. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine izričito je određeno da “sudije sudova Federacije neće biti krivično gonjeni niti odgovorni u građanskom postupku za bilo koju radnju učinjenu u vršenju svoje funkcije”.

Primijenjeno na konkretan slučaj to znači da tužena, kao sudija Općinskog suda u S., ne može biti odgovorna u građanskom postupku (a u predmetnom slučaju se upravo radi o građanskom postupku utvrđenja i naknadi štete), za radnje koje je učinila i preduzela u vršenju funkcije sudije, kako su to pravilno zaključili i nižestepeni sudovi.

Tužiteljica je imala pravo i mogućnost da ukoliko je eventualno bila nezadovoljna odlukama koje je donosila navedena sutkinja da iste osporava podnošenjem zakonom dozvoljenih pravnih lijekova ili ukoliko smatra da joj je nezakonitim radom sudije nanijeta šteta da istu traži ne od sudije nego od pravnog lica koje osigurava sredstva za rad suda u kome sudija obavlja sudijsku funkciju.

Prema tome, primijenjeno na konkretan slučaj, tužbeni zahtjev kakav je postavila tužiteljica nije podoban za sudsku zaštitu, pa kako je posljedica nepostojanja utuživosti odbacivanje tužbe, to su pravilno postupili nižestepeni sudovi kada su tužbu tužiteljice odbacili kao nedopuštenu.

Imajući sve naprijed navedeno u vidu valjalo je primjenom člana 248. i 254. stav 4. ZPP odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

Predsjednik vijeća
Blagojević Radenko, s.r.